

Yeter

– Mehmet ÖZMEN · 26 Ocak 2010

Bir gün karşılaşırız belki
Gözüm gözüne gelir
Yüreğim yüreğine seslenir
Ardından öylece bakarım
Belki kaldıramam kafamı yerden
Maziye dalarım iççerlenerek
Kokun gelir ansızın,ıssız sokaklara
Sende anlam kazanırım
Yüreğimde çoğalırısın
Gözlerinle anlam bulurum
Düşünme sen
Başını çevirme
Yeter...

Öylece bakalım birbirimize
Hiç konuşmadan sessiz ve halsizce
Ardından gözlerimiz dolsun
İlk damla benim gözlerimden aksın
Kirli kaldırımlara
Bir rüzgar essin ardından,ılık ve hafifçe
Saçların dalgalansın göz bebeklerimde
Bir adım atalım birlikte
Ya da neyse;sen öylece kal yerinde
Düşünme sen
Saçlarını benim için okşa
Yeter...

Seni süzeyim en derinlerden
Ruhunda kaybolayım
Gönül mermilerimi,boşaltayım yüreğine
Ardından sen yine,bak öylece
İsmimi söyle
Sen misin? derken yıkılayım ben
Yanayım dizlerinin dibinde
Sen öylece bak,ben susayım hüznümüze

Düşünme sen
Benim için üzülme
Yeter...

İlk sözü sen söyle
Ben kelimelerde kaybolayım
Vedamızı hatırlayalım
Hani o;sessiz çılgınlık vedamızı
Kalbin atsın,kalbimde
Al kara sevdanı ellerine
Gözlerine yazdığım şiirleri iste benden halsizce
Ve ben bağıra bağıra okuyayım
Yürek yangını,hüzün yüklü şiirlerimi
Düşünme sen
Gözlerime bak
Yeter...

Tanımazsın belki beni yine
Sorarsın bu sakallar ne diye?
Siyahın hüznüne vurulurum her gece
Ama sen bilmezsin ki hüznün nedir
Ben öylece sende kalırım
Senin olur,seni beklerim
Ak düşer o an saçlarıma
Tıkanır sözcükler boğazımda
Yutkunamam sen yanımda olmayınca
Gözlerim dalar,ıssız kuyulara
Düşünme sen
Göz yaşımı sil
Yeter...

Sitem ederim belki sana
Gidişine,bir daha gelmeyişine
Günler erir içimde her gece
Bu veda yakıştı mı bize diye düşünürüm
Bilirim dayanamazsın sen,dalar gözlerin
Ağlama, derim ben ağlama
Süzeriz birbirimizi,sitemler ederim sana belki
Ruhuma sürerim usulca seni

Kanar bedenim,kan revan içinde kalır hayaller
Senin uykuna dalarım,ince ve aniden
Düşünme sen
Kanayan yarama dokun
Yeter...

Otururuz belki bir yerde
Seyre dalarım seni öylece
Sitem edersin belki bana
Kızarım sana belki ben,heceler dolusu
Susarım ardından
Gitme derim,gözlerim ırmak olur
Kalbimde volkanlar patlar
Alev alır ruhum
Düşünme sen
Yaktığın ateşi söndür
Yeter...

Ve ardından gidersin sen
İnce,kafiyeli bir şekilde
Attığın her adım,şiiirdir garip gönlüme
Öylece bakarım ardından,gitme diye
Sabrederim hüznümüze
Bir nefes seni koklarım
Kalan kokun hediyedir şiirlerime
Ve kavuşamam sana ağlarım öylece...

Bir cuma selamı duyarsın
Belki üzülür,belki kırılırsın
Kara sevdami,kara tahtaya yazarlar
Ağlarsın belki cam kenarında
Caminin yolunu tutarsın belki; narin kafiyeli adımlarınla
Bakarsın cami avlusuna
Görürsün bedenimi musalla taşında
Düşünme sen
Mezar taşıma adını SATIR SATIR yaz
Yeter...

"Bedenime kefen,sana mezar taşı bıraktım"

MEHMET ÖZMEN (26.01.2010)